

ॐ

अपूर्व अवसर एवो क्यारे आवशे ?

क्यारे अर्थात् बाह्यांतर निर्गुण ज्ञो ?

સર્વ સંબંધનું બંધન તીક્ષ્ણ છેદીને,
 વિચરશું કવ મહત્પુરુષને પંથ જો ? અપૂર્વો ૧
 સર્વ ભાવથી ઔદાસીન્યવૃત્તિ કરી,
 માત્ર દેહ તે સંયમહેતુ હોય જો;
 અન્ય કારણે અન્ય કશું કલ્પે નહીં,
 દેહે પણ કિંચિત્ મૂર્છા નવ જોય જો. અપૂર્વો ૨
 દર્શનમોહ વ્યતીત થઈ ઊપજ્યો બોધ જે,
 દેહ ભિન્ન કેવલ ચૈતન્યનું જ્ઞાન જો;
 તેથી પ્રક્ષીણ ચારિત્રમોહ વિલોકિયે,
 વર્તે એવું શુદ્ધસ્વરૂપનું ધ્યાન જો. અપૂર્વો ૩
 આત્મસ્થિરતા ત્રણ સંક્ષિપ્ત યોગની,
 મુખ્યપણે તો વર્તે દેહપર્યંત જો;
 ઘોર પરીષદ કે ઉપસર્ગ ભયે કરી,
 આવી શકે નહીં તે સ્થિરતાનો અંત જો. અપૂર્વો ૪
 સંયમના હેતુથી યોગપ્રવર્તના,
 સ્વરૂપલક્ષે જિનઆજ્ઞા આધીન જો;
 તે પણ ક્ષણ ક્ષણ ઘટતી જતી સ્થિતિમાં,
 અંતે થાયે નિજસ્વરૂપમાં લીન જો. અપૂર્વો ૫
 પંચ વિષયમાં રાગદ્વેષ વિરહિતતા,
 પંચ પ્રમાદે ન મળે મનનો ક્ષોભ જો;
 દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર ને કાળ, ભાવ પ્રતિબંધ વણ,
 વિચરવું ઉદયાધીન પણ વીતલોભ જો. અપૂર્વો ૬
 ક્રોધ પ્રત્યે તો વર્તે ક્રોધસ્વભાવતા,
 માન પ્રત્યે તો દીનપણાનું માન જો;
 માયા પ્રત્યે માયા સાક્ષી ભાવની,
 લોભ પ્રત્યે નહીં લોભ સમાન જો. અપૂર્વો ૭
 બહુ ઉપસર્ગકર્તા પ્રત્યે પણ ક્રોધ નહીં,
 વંદે ચક્રી તથાપિ ન મળે માન જો;
 દેહ જાય પણ માયા થાય ન રોમમાં,
 લોભ નહીં છો પ્રબળ સિદ્ધિ નિદાન જો. અપૂર્વો ૮
 નઝભાવ, મુંડભાવ સહ અસ્નાનતા,
 અદંતધોવન આદિ પરમ પ્રસિદ્ધ જો;
 કેશ, રોમ, નખ કે અંગે શૃંગાર નહીં,
 દ્રવ્યભાવ સંયમમય નિર્ગૂંથ સિદ્ધ જો. અપૂર્વો ૯
 શત્રુ મિત્ર પ્રત્યે વર્તે સમદર્શિતા,
 માન અમાને વર્તે તે જ સ્વભાવ જો;

જીવિત કે મરણે નહીં ન્યૂનાધિકતા,
 ભવ મોક્ષે પણ શુદ્ધ વર્તે સમભાવ જો. અપૂર્વ૦ ૧૦
 એકાકી વિચરતો વળી સ્મશાનમાં,
 વળી પર્વતમાં વાઘ સિંહ સંયોગ જો;
 અડોલ આસન, ને મનમાં નહીં ક્ષોભતા,
 પરમ મિત્રનો જાણે પામ્યા યોગ જો. અપૂર્વ૦ ૧૧
 ઘોર તપશ્ચર્યામાં પણ મનને તાપ નહીં,
 સરસ અન્ને નહીં મનને પ્રસન્નભાવ જો;
 રજકણ કે રિદ્ધિ વૈમાનિક દેવની,
 સર્વે માન્યાં પુદ્ગલ એક સ્વભાવ જો. અપૂર્વ૦ ૧૨
 એમ પરાજય કરીને ચારિત્રમોહનો,
 આવું ત્યાં જ્યાં કરણ અપૂર્વ ભાવ જો;
 શ્રેણી ક્ષપકતણી કરીને આરૂઢતા,
 અનન્ય ચિંતન અતિશય શુદ્ધ સ્વભાવ જો. અપૂર્વ૦ ૧૩
 મોહ સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર તરી કરી,
 સ્થિતિ ત્યાં જ્યાં ક્ષીણમોહ ગુણસ્થાન જો;
 અંત સમય ત્યાં પૂર્ણસ્વરૂપ વીતરાગ થઈ,
 પ્રગટાવું નિજ કેવળજ્ઞાન નિધાન જો. અપૂર્વ૦ ૧૪
 ચાર કર્મ ધનઘાતી તે વ્યવચ્છેદ જ્યાં,
 ભવનાં બીજતણો આત્યંતિક નાશ જો;
 સર્વ ભાવ જ્ઞાતા દ્રષ્ટા સહ શુદ્ધતા,
 કૃતકૃત્ય પ્રભુ વીર્ય અનંત પ્રકાશ જો. અપૂર્વ૦ ૧૫
 વેદનીયાદિ ચાર કર્મ વર્તે જહાં,
 બળી સીંદરીવત્ આકૃતિ માત્ર જો;
 તે દેહાયુષ આધીન જેની સ્થિતિ છે,
 આયુષ પૂર્ણે, મટિયે દૈહિક પાત્ર જો. અપૂર્વ૦ ૧૬
 મન, વચન, કાયા ને કર્મની વર્ગણા,
 છૂટે જહાં સકળ પુદ્ગલ સંબંધ જો;
 એવું અયોગી ગુણસ્થાનક ત્યાં વર્તતું,
 મહાભાગ્ય સુખદાયક પૂર્ણ અબંધ જો. અપૂર્વ૦ ૧૭
 એક પરમાણુમાત્રની મળે ન સ્પર્શતા,
 પૂર્ણ કલંક રહિત અડોલ સ્વરૂપ જો;
 શુદ્ધ નિરંજન ચૈતન્યમૂર્તિ અનન્યમય,
 અગુરુલઘુ, અમૂર્ત સહજપદરૂપ જો. અપૂર્વ૦ ૧૮
 પૂર્વપ્રયોગાદિ કારણના યોગથી,
 ઊર્ધ્વગમન સિક્કાલય પ્રાપ્ત સુસ્થિત જો;

સાદિ અનંત અનંત સમાધિસુખમાં,
 અનંત દર્શન, જ્ઞાન અનંત સહિત જો. અપૂર્વ૦ ૧૯
 જે પદ શ્રી સર્વજ્ઞે દીઠું જ્ઞાનમાં,
 કહી શક્યા નહીં પણ તે શ્રી ભગવાન જો;
 તેહ સ્વરૂપને અન્ય વાણી તે શું કહે ?
 અનુભવગોચર માત્ર રહ્યું તે જ્ઞાન જો. અપૂર્વ૦ ૨૦
 એહ પરમપદ પ્રાપ્તિનું કર્યું ધ્યાન મેં,
 ગજા વગર ને હાલ મનોરથરૂપ જો;
 તોપણ નિશ્ચય રાજચંદ્ર મનને રહ્યો,
 પ્રભુઆજ્ઞાએ થાશું તે જ સ્વરૂપ જો. અપૂર્વ૦ ૨૧

